NANUL

BOWER

ORI
494.8115
Pav/Bnt
50325

BBRAS

BOMBAY BRANCH

OF THE

ROYAL ASIATIC SOCIETY.

TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from the

Government of Maharashtra

on 18 July, 2018

INTRODUCTION

TO THE

NANNUL:

THE TAMIL TEXT, AND ENGLISH TRANSLATION,
WITH APPENDICES OF NOTES AND GRAMMATICAL TERMS.

BY

THE REV. H. BOWER, D. D.,

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

"கற்க கசடறக் கற்பவை, கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக." (குறள்.)

Learn thoroughly what you have to learn,
and act in accordance with what you learn.

50325

MADRAS:

PRINTED AT THE CHRISTIAN KNOWLEDGE SOCIETY'S PRESS,
18, CHURCH ROAD, VEPERY.

1876.

00050325

OF THE
BOMBAY
BRANCH
OF THE
ASIATIC SOCIETY

ADVERTISEMENT.

The *Nannul* of Pavananti is *the* Tamil Grammar, as the *Kural* of Tiruvalluvar is *the* Tamil Classic. Nearly forty years ago, when I first began the study of Tamil, I commenced the translation of the *Nannul*; and the first portion, containing the Introduction to the work, was printed in a periodical called the "Madras Missionary Register" (Vol. iii. No. 2, of April 1837), under the editorship of the Rev. John Smith, of the London Missionary Society. This portion of the *Nannul* having been prescribed as one of the University text books for the next B. A., examination; and as I am appointed one of the Tamil Examiners, I am induced to reprint the production of my youth, revised and corrected.

The work will not only be of use to examiners and anglo-vernacular students, but it will be a curiosity in literature, exhibiting as it does a striking example of native style of thought and composition. Some of the ideas and figures may not be agreeable to European taste, but others are apposite and appropriate; and there are some admonitions both to the

teacher and the taught which may be advantageously applied to the English reader.

In order to make the little book useful and attractive, I have printed the *Sutras*, as the Rev. Dr. Pope has done in his excellent edition of the *Nannul*, separating the words and omitting the *sandhis* wherever it was possible to do so without injury to the sense and rhythm: this may not be acceptable to fastidious pedants, but the young student will I am sure be thankful for any little help that will simplify and facilitate his work. I have added a number of notes illustrative of the subjects, and a scientifically arranged Vocabulary of Tamil Grammatical and Rhetorical terms, with explanations and examples,—with a view of making the work a useful Grammatical Compendium or Hand-book.

The *Nannul* follows the plan of the *Tholkâpiam*, which is based on *Agastiyar's Sutras*; these *Sutras* are supposed to be lost. The ultimate source of the earliest Tamil Grammars must be the *Sutras* of *Panini*, a Sanskrit Grammarian, who is said to have lived in the 3rd or 4th century, B. C:—and all existing Grammars, both Sanskrit and Vernacular, are based upon the *Aindra Sutras*, the god *Indra* being supposed to have originated the science of Grammar. *Tholkâpiar*, who is said to have lived about the 8th century, A. D., acknowledges that the *Tholkâpiam* is full of or according to the *Aindra* system, "ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியம்."

The *Nannul* is dedicated to *Gangan*, probably a petty chieftain, who lived in the Madura country,

after the fall of the old Pándiya kingdom, in the 14th, century. The *Nannul*, therefore, cannot be more than 500 years old.

Of *Pavananti*, the author, very little is known beyond what is said in the special Preface to the *Nannul*, written by one of his scholars or disciples. *Pavananti* intended writing on all the five subjects of Language, which he enumerates in his Introduction, but lived only to complete the first two, viz., Orthography and Etymology.

H. Stokes Esq., of the Madras Civil Service, in his scholar-like translation and edition of the *Niti-neri-vilakkam*, a Tamil treatise on Morals, published in 1830,—says: "the *Nannul* is a work which stands conspicuous among the grammatical treatises of all nations, for logical arrangement, and comprehensive brevity." But there are some who think that the *method* of the *Nannul* is complicated and perplexing. Others do not think so. The arrangement is simple and natural, and not after the elaborate and intricate plan of *Pánini*, whose *Sutras* are based on a system of algebraical formulas, of which Mr. Colebrooke justly remarks: "The *Sutras* of *Pánini*, detached from their context are wholly unintelligible, and, without the commentator's exposition, they are indeed what Sir William Jones has somewhere termed them 'dark as the darkest oracles'."

There have been various commentators on the *Nannul*; the most popular one is that by *Sangaranamas-siváyar*, a native of Tinnevelly. There are many

good editions of the text and commentary of the *Nannul* by *Viságaperumal* and others, that can be easily procured. Dr. Pope's edition in connection with his Larger Grammar, will be very useful to the learner. An edition of the first part of the *Nannul* with an English translation &c. &c., was put forth by Mr. W. Joyes and Samuel Pillai in 1848. It is much to be regretted that this work, so ably commenced, was not completed.

When Dr. Graul, of the Lutheran Mission, visited me at Vediarpuram in 1853 or 54, I gave him my English translation, in manuscript, of the whole of the *Nannul*. On his return to Germany he printed at Leipzig in 1855 an excellent little book called "Outline of Tamil Grammar," which together with the Grammars of the learned Beschi (வீரமாமுனி) ought to be in the hands of all students of the language. But those who wish to master the language and have a general view of the Vernaculars, must consult the elaborate Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian family of Languages, by the Rev. Dr. Caldwell.

H. B.

"அறம்பொருள் இன்பமும் வீடும் பயக்கும்,
புறங்கடை நல்விசையு நாட்டும்,—உறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங், கல்வியி னூங்கில்லை
யிற்றுயிர்க் குற்ற துணை." (நீதிநெறிவிளக்கம்.)

"Learning will bestow virtue, riches, pleasure and heaven; it will establish a good report in the world;—and when any great affliction may betide, it will afford a helping-hand: than learning short-lived mortals have no surer stay."

நன்னூல்.

பாயிரம்.

மலர்தலை உலகின் மல்கிருள் அகல
இலகொளி பரப்பி, யாவையும் விளக்கும்
பரிதியின் ஒருதான் ஆகி, முதல் இ
ரெப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த

அற்புத மூர்த்தி தன் அலர் தரு தன்மையின்
மன இருள் இரிய, மான்ன பொருள் முழுவதும்
முனிவற்ற அருளிய மூவறு மொழியுளுங்
குண கடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனநான் கெல்லையின் இருந் தமிழ்க் கடலுள்

அரும் பொருள் ஐந்தையும் யாவரும் உணரத்
தொகை வகை விரியில் தருகெனத், துன்னூர்
இகல் அற நூறி, இரு நில முழுவதுந்
தனதெனக் கோலித், தன் மத வாரணந்
திசை தொறு நிறுவிய திறல் உறு தொல் சீர்க்

NANNUL.

SPECIAL PREFACE.

At the request of the lion-like *Gangan*, who by destroying his foes annihilates their hatred; who monopolizes the whole earth; whose elephants stand as props on the eight points of it; who is the illustrious conqueror both in himself and in his ancestors; whose legs are encircled with the insignia of victory; who is privileged to use the white umbrella (the sign of sovereignty); who, like the dark clouds, which seek no return for their munificence, has hands which diffuse gifts; who sways the sceptre of righteousness; who delights in the arts and sciences; who is clothed with victorious wounds as armour;— (at the request of such a Patron,) that a work should be produced in Tamil, one of the eighteen languages current in India, the geographical boundaries of which are the sea to the east, Cape Comorin to the south, Koorg to the west, and Vengadam (Tripati) to the north;—a language which is an ocean in itself, and is divided into prose, poetic and dramatic Tamil; with the understanding that the work should be executed on a plan that may be appreciated by, and be of advantage to all (both learned and unlearned); and also with the understanding that the whole work should be constructed on the plan of ancient writers, embracing the five grand subjects, viz. letters, words, subject-matter, poetry and rhetoric; considering each subject in reference to genus, species and individual kind; and moreover with the understanding that the

கருங் கழல் வெண் குடைக் கார் நிகர் வண் கைத்
திருந்திய செங் கோல் சீயகங்கன்,
அருங் கலை விநோதன், அமர் ஆபரணன்,
மொழிந்தனன்; ஆக, முன்னோர் நூலின்
வழியே, நன்னூல் பெயரின் வகுத்தனன்,

பொன் மதில் சாகைச் சன்மதி முனி அருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு நாமத் திருந் தவத் தோனே.

work should have reference to the four grand objects of human existence, viz. the attainment of virtue, wealth, pleasure and heaven, which the Divine self-existing Being has been pleased to confer upon man,-that Being who is the incarnation of wisdom, who is without beginning, end, comparison, form, desire or aversion; and who from the graciousness of his benignant disposition, is willing to dispel the darkness of the human mind, even as the sun which diffusing light dispels the darkness of the wide world around,—(with these objects in view) an individual named *Pavanánti*, of profound learning and indescribable excellence and devotion, the son of Sanmadamuni, an inhabitant of the golden walled-city Sanagápuram, wrote the work named *Nannul.* *

* This preface written by a disciple of Pavanánti, contains eleven particulars, as enumerated in Sutram 47.-In the whole twenty-two lines there is not a single stop or break.

I. பொதுப்பாயிரம்.

1. மூகவுரை, பதிகம், அணிந்துரை; நூன்முகம்,
புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்.

2. பாயிரம் பொது சிறப் பென இரு பாற்றே.

3. [1]நூலே, [2]நுவல்வோ [3]னுவலுந் திறனே,
[4]கொள்வோன், [5]கோடற்கூற்றும் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும் இவை பொதுப் பாயிரம்.

4. நூலின் இயல்பே நுவலின், [1]ஓர் இரு
பாயிரந் தோற்றி, [2]மும்மையின் ஒன்றாய்,
[3]நாற் பொருட் பயத்தோ [4]டெழு மதந் தழுவி,
[5]ஐ இரு குற்றமும் அகற்றி, [6]அம் மாட்சியோ
[7]டெண்ணுன் குத்தியின் [8]ஒத்துப் [9]படலம்,
என்னும் உறுப்பினிற் [10]சூத்திரங், [11]காண்டிகை,
[12]விருத்தி, ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே.

I. GENERAL INTRODUCTION.

1. An Introduction (which contains preliminary matter, or the sketch of a work) is synonymous with preface, advertisement, preamble, prelude, proem, prologue, and prolegomenon.

2. An Introduction (or Preface) is of two kinds, General and Particular.

3. A General Introduction should treat on five subjects, viz, [1]the nature of the work; [2]the character of the teacher; [3]the manner in which it is to be taught; [4]the character (or qualities) of the scholar; [5]and the manner of learning the work.

4. If the nature of a classical work be considered, [1]it must possess the two prefaces; [2]it must take a place in one or other of the three kinds of classical works; [3]it must treat on one or other of the four cardinal blessings (and the advantages to be derived from these grand objects); [4]it must embrace the seven *madams* or principles of authorship; [5]it must be free of the ten faults (improprieties), [6]it must possess the ten beauties (proprieties) of style; [7]it must agree with the thirty-two *yuktis* (characteristics or rules of criticism;) [8]it must be divided into sections; [9]into chapters, and [10]into *sutras*, (rules or aphorisms); it must also be accompanied with [11]a *Kándigai* or brief commentary; or with [12]a *Virutti*, or extended commentary.

5. [1]முதல், [2]வழி, [3]சார்பென நான் மூன் றும்.

6. வினையி னீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூல் ஆகும்.

7. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னென் வேண்டும் விகற்பங் கூறி,
அழியா மரபினது வழிநூல் ஆகும்.

8. இருவர் நூற்கும் ஒரு நிறை தொடங்கித்
திரிபு வேறுடையது புடைநூல் ஆகும்.

9. முன்னோர் மொழி பொருளே அன்றி அவர் மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கு—முன்னோரின்,
வேறுநூல் செய்தும்எனு மேற்கோளில் என்பதற்கும்
கூறு பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள். (வெண்பா.)

10. [1]அறம், [2]பொருள், [3]இன்பம், [4]வீடென நூற்பயனே.

11. எழு வகை மதமே: [1]உடன்படல், [2]மறுத்தல்,
[3]பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு கனவே,
[4]தானு ளுட்டிக் தனது நிறுப்பே,
[5]இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிவே,
[6]பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல், எனப்,
[7]பிறிதொடு படாஅன் றன் மதங் கொளலே.

12. [1]குன்றக் கூறல், [2]மிகை படக் கூறல்,
[3]கூறியது கூறல், [4]மாறுகொளக் கூறல்,
[5]வழூஉச் சொற் புணர்த்தல், [6]மயங்க வைத்தல்,
[7]வெற்றெனத் தொடுத்தல், [8]மற்றொன்று விரித்தல்,

5. All works are of three kinds; [1]primary or original; [2]secondary or supplementary, and [3]derivative or deductive.

6. Of these:—primary works originate in that Being who is free from faults (errors), and is of perfect understanding.

7. Secondary works are those which in their subjects exactly agree with the primary originals, the author being at liberty to deviate in necessary instances, taking care, however, to adhere to the *marabu*,—established and unvarying usage.

8. Derivative works are those which participate in the materials of primary and secondary works, agreeing in certain particulars and disagreeing in others.

9. Not only the subjects of ancient works must be venerated and adopted, but also their very words, being considered precious as gold, should be quoted in all their purity and integrity, so that there may be no imputation of singularity.

10. The four cardinal blessings, or ultimate objects to be aimed at in the study of a work, are the attainment of virtue, wealth, pleasure and heaven.

11. The seven *madams* or principles of authorship, or rather objects to be contemplated by an author are; [1]agreement or acquiescence; [2]rejection or refutation; [3]conditional adoption and rejection of others' tenets; [4]establishing and maintaining an hypothesis; [5]inclining to, and adopting one or other of two contrary opinions; [6]exposing the faults of other works; [7]unyielding and positive adherence to one's own opinions (dogmatism).

12. The ten faults or improprieties to be avoided by every writer are; [1]paucity of words; [2]prolixity; [3]tautology; [4]contradiction; [5]the use of incorrect or inappropriate words; [6]confusion or ambiguity; [7]too great simplicity or unrefinedness; [8]irrelevancy or

9சென்று தேய்ந் திறுதல் 10நின்று பய னின்மை,
என்றிவை ஈரைங் குற்றம் நூற்கே.

13. 1சுருங்கச் சொல்லல், 2விளங்க வைத்தல்,
3ஈவின்மை யின்மை, 4நன் மொழி புணர்த்தல்,
5ஓசை உடைமை, 6ஆழம் உடைத் தாதல்,
7முறையின் வைப்பே, 8உல கம்மலை யாமை,
9விழுமிய துய பயத்தல், 10விளங்குதா ரனைத்த
தாகுதல் நூலிற் கழகென்னும் பத்தே.

14. 1நுதலிப் புகுதல், 2ஒத்து முறை வைப்பே,
3தொகுத்துச் சுட்டல், 4வகுத்துக் காட்டல்,
5முடித்துக் காட்டல், 6முடிவிடங் கூறல்,
7தான் எடுத்து மொழிதல், 8பிறன்கோட் கூறல்,
9சொற் பொருள் விரித்தல், 10தொடர்சொற் புணர்த்தல்,
11இரட்டுற மொழிதல், 12எதுவின் முடித்தல்,
13ஒப்பின் முடித்தல், 14மாட்டெறிந் தொழுகல்,
15இறந்தது விலக்கல், 16எதிரது போற்றல்.
17முன் மொழிந்து கோடல், 18பின்னது நிறுத்தல்,
19விகற்பத்தின் முடித்தல், 20முடிந்தது முடித்தல்,
21உலைத்தும் என்றல், 22உலைத்தாம் என்றல்,
23ஒரு தலை துணிதல், 24எடுத்துக் காட்டல்,

far-fetchedness; [9]unequalness, (from the sublime descending to the ridiculous); [10]unmeaningness, or unprofitableness.

13. The ten beauties or proprieties to be courted by authors are: [1]brevity or conciseness; [2]perspicuity or comprehensiveness; [3]agreeableness; [4]use of appropriate or reputable words; [5]harmony or rhythm; [6]profundity of thought; [7]regularity of method; [8]conformity with the opinions of the good and great, so as not to puzzle the world; [9]sterling worthiness of subject matter; [10]appropriate examples and illustrations.

14. There are thirty-two *yuktis*, or rules of criticism, which an author employs in reference to literary subjects; viz. [1]stating the author's aim before-hand; [2]proper arrangement of parts of the antecedent and consequents; [3]giving the substance, or summary; [4]specification or subdivision; [5]adducing eminent examples and applying them to practice; [6]reference to authorities; [7]citations from ancient authors; [8]mere mention of the principles of others; [9]explication, or supplying terms to bring out the author's meaning; [10]using related or compound words; [11]using terms by which one thing is employed and another implied (double meaning); [12]subsequent explanation of what was previously introduced or left unsettled; [13]applying one rule to another when subjects are similar; [14]tacking on one rule to another when the subjects depend on one another; [15]rejection of obsolete usage; [16]adoption of modern usage; [17]frequent recurrence to a previously established hypothesis; [18]transposition of words and subjects according to circumstances; [19]using a particular expression to render a subject intelligible; [20]making apparent a particular by a general subject; [21]a hint put forth with a view to subsequent explanation; [22]referring to a subject already explained; [23]siding

25எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்,
26இன்ன தல்ல திதுஎன மொழிதல்,
27எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்,
28பிறர் நூல் முடிந்தது தான் உடன் படுதல்,
29தன் குறி வழக்க' மிக எடுத் துரைத்தல்,
30சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்,
31ஒன்றின' முடித்தல், 32தன்னின' முடித்தல்,
உய்த்துணர வைப்பென உத்தி எண் ணுன்கே.

15. 1நூற் பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி,
2எற்புழி அறிந்திதற் கிவ்வகை ஆம் எனத்
தகும் வகை செலுத்துதல் தந்திர உத்தி.

16. நேர்இன மணியை நிரல் பட வைத்தாங்
கோர் இனப் பொருளே ஒரு வழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப, உயர்மொழிப் புலவா.

17. ஒரு நெறி இன்றி, விரவிய பொருளால்
பொது மொழி தொடரின் அது படலம் ஆகும்

18. சில் வகை எழுத்தில் பல் வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியின் செறித்தினிது விளக்கிய
சிட்ப' நூட்பம் சிறந்தன சூத்திரம்.

with one or other of two contrary authorities; [24]producing examples for rules or opinions laid down; [25]making adduced examples apparent (combining theory and practice); [26]resolution of dubious passages; [27]inferring an omitted subject by its dependence upon what has been already stated; [28]adoption of, or acquiescence in, the opinions or conclusions of others; [29]continuation of the use of technical terms and phrases peculiar to an author; [30]an evident and easy transition from words to thoughts, (the meaning being transparent); [31]statement of all kindred subjects in one view, for the sake of consciseness; [32]use of such terms, descriptions or definitions in a written work, as may require the exercise of thought, and reference to other parts in order to comprehend them.

15. True criticism consists in, [1] showing the connection or consistency of the subject of a work with generally received opinions as well as with those of approved authors; and [2]in a nicety of judgment, by the exercise of which fit places are awarded to appropriate topics.

16. '*Ottu*,' the sectional division of a work, is said by the most learned to be that arrangement in which kindred subjects are placed under particular heads, just as precious stones of the same description are strung together on the same string.

17. *Padalam*, or chapter, is that division of a work which contains common and connected subjects, though in some respects they may be diverse and various, (as branches of one main stem).

18. *Sutram*, a rule, canon, axiom, formula or aphorism, is a poetical composition containing much matter in as few words as possible, without injury to the force or minuteness of the sense, and appearing as clear as the reflection of a large object in a small mirror.

19. [1]ஆற்றொழுக் [2]கரிமா நோக்கந், [3]தவநெப்
பாய்த்துப், [4]பருந்தின் வீழ்வன்ன சூத்திரநிலை.

20. [1]பிண்டந், [2]தொகை, [3]வகை, [4]குறியே, [5]செய்கை,
கொண்டியல் [6]புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

21. [1]பாடங், [2]கருத்தே, [3]சொல் வகை, [4]சொற் பொருள்,
[5]தொகுத்துரை, [6]உதாரணம், [7]வினை, [8]விளைட், [9]விசேடம்
[10]விரி[11]வினி காரந், [12]துணிவு, [13]பயனே
[14]டாசிரிய வசனம், என்றீரேழ் உளையே.

22. [1]கருத்துப், [2]பதப் பொருள், [3]காட்டு, மூன்றிலும்;
அவற்றொடு [4]வினை [5]விளை ஆக்க லாலும்;
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை.

19. The course or concatenation in which *Sutras* proceed from one another is of four kinds: [1]*Fluviatic*, or as a straight flowing river; [2]*Leonine*, or as a lion which is supposed to see before and behind; *Ranatic*, or as the jumping of a frog, leaving intermediate space between one subject and another; and *Acquiline*, or as the darting of an eagle or kite to seize upon its prey.

20. *Sutras* are of six kinds; viz. [1]the opening of the subject by giving an abstract of the work; [2]general rules or synopses, giving the divisions in brief, their number &c; [3]particular rules of analysis; [4]individual definitions; [5]synthetical rules for permutation, elision &c. and [6]supplementary or exceptional rules to obviate objections, &c.

21. *Urei*, or commentary, should contain the following fourteen particulars: [1]the text; [2]the general scope or purport of the text; [3]grammatical connection or parsing; [4]literal meaning or giving equivalent words; [5]free rendering of the text or paraphrase; [6]illustration by examples; [7]anticipating objections; [8]answering objections; [9]explanatory notes or special remarks; [10]supplying ellipses; [11]determining the meaning of doubtful terms, or giving the opinion of different commentators; [12]determining the meaning between a diversity of opinions; [13]practical application; and [14]textuary proofs.

22. (There are two sorts of commentaries, viz. *Kándigai* and *Virutti*) The *Kándigai*, or brief commentary, treats [1]on the scope or purport of the text; [2]verbal analysis or interpretation; [3]examples for illustration; [4]anticipating or proposing objections; [5]answering objections or questions, as may possibly occur.

23. சூத்திரத் துட் பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்
கின்றி அமையாத் யாவையும் விளங்கத்
தன் உரை யானும், பிறர் நூ லானும்,
ஐயம் அகல ஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

24. பஞ்சிதன் சொல்லாப், பறுவல் இழையாகச்,
செஞ் சொற் புலவனே சேயிழையா,—எஞ்சாத
கையே வாயாகக், கதிரே மதி யாக,
மை இலா நூல் முடியும் ஆறு. (வெண்பா.)

25. உரத்தின் வளம் பெருக்கி, உள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா,—மரத்தின்
கனக் கோட்டம் தீர்க்குநூல் அஃதே போல் மாந்தர்
மனக் கோட்டம் தீர்க்குநூல் மாண்பு. (வெண்பா.)

26. [1]குலன்; [2]அருள்; [3]தெய்வங்கொள்கை; [4]மேன்மை;
[5]கலை பயில் தெளிவு; [6]கட்டுரை வன்மை;
[7]நிலம், மலை, நிறைகோல், மலர், நிகர் மாட்சியும்,
[8]உலகியல் அறிவோ [9]டியர் குணம் இனையவும்
அமைபவன் நூல் உரை ஆசிரியன்னே.

23. The *Virutti*, or diffuse commentary, treats not only of the meaning of the text as made known in the foregoing *Sutram*, but also takes a wider range into things which might suggest themselves as necessary for the understanding of the original; the author giving his own opinion as well as the opinions of others, dispelling all doubts and leaving nothing unsaid.

24. A literary work is called *Nul*, signifying thread (but here figuratively used), to denote the labour attending the composition of a work, as compared to the spinning of cotton &c. thus, the words are cotton; the composition is twisted thread; the spinning maid that twists the thread represents the learned author; her hand employed in turning the machine is analogous with the author's mouth; and the spindle by means of the relation of which the thread is twisted represents the author's mind; thus the twisting of thread and the writing of a work are analogous.

25. As the crookedness of a piece of timber is made straight by the application of *Nul*, a carpenter's line or cord, so the crookedness (ignorance or prejudice) of the mind is removed or made straight by the application of *Nul*, a literary work; therefore, the word *Nul*, besides signifying thread, is also figuratively used to denote a carpenter's or mason's line or cord.

26. The character and qualifications of a teacher are: [1]he must be of high or good caste; [2]benevolent or affable; [3]a believer and worshipper of God; [4]respectable; [5]having practical knowledge of the different branches of learning; [6]possessing teaching powers; [7]bearing comparison with (*a*) the earth, (*b*) a mountain, (*c*) a balance, and (*d*) a flower; [8]having a knowledge of the world (common sense), and [9]of a good disposition.

27. 1கௌரவரும் பெருமையும், 2நிண்மையும், 3பொறையும்,
4பருவம் முயற்சி அளவில் பயத்தலும்,
மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

28. 1அளக்கல் ஆகா அளவும், 2பொருளும்;
3துளக்கல் ஆகா நிலையும் 4தோற்றமும்;
5வறப்பினும் வளந்தரூஉம் வண்மையும் மலைக்கே.

29. ஐயந் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும்,
மெய்ந்நடு நிலையுமிகு நிறை கோற்கே.

30. மங்கலமாகி, இன்றியமையா
தியாவரும் மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்,
பொழுதில் முகமலர் வுடையது பூவே.

31. 1மொழி குணம் இன்மையும்; 2இழி குண இயல்பும்;
3அழுக்கா றவா, வஞ்சம், அச்சம் ஆடலும்;
4கழற் குடம் மடற் பனை, பருத்திக் குண்டிகை,
முடத் தெங் கொப்பன முரண் கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இலர் ஆ சிரியர் ஆ குதலே.

32. பெய்த முறை அன்றிப் பிறழ உடன் தரூஉஞ்
செய்தி கழற் பெய் குடத்தின் சீரே.

33. தானே தரக் கொளின் அன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக் கொடா இடத்தது மடற்பனை.

27. A teacher is compared to the earth, because of [1]the imperceptible magnitude, [2]unflinching firmness, [3]interminable patience, [4]and multifarious productions of the earth.

28. A teacher is compared to a mountain, because of [1]the unsearchableness or undefinableness of its solid contents; [2]of its immeasurable riches; [3]of its immoveable stability; [4]of its lofty prominence; [5]and because of its naturally affording refreshing streams even in the driest seasons.

29. A teacher is compared to a balance, because the exact perpendicular position of the index or indicator sets beyond doubt the impartial adjustment of the scales, so a teacher, by imparting knowledge, removes doubts and rectifies the mind.

30. A teacher is compared to a flower, because, by its mild beauty and sweet fragrance, it is the emblem of joy, the indispensible requisite of every festivity and adornment.

31. Persons disqualified to be teachers are: [1]those who are devoid of natural talent for imparting knowledge; [2]who are of a mean disposition; [3]jealous or envious; [4]avaricious; [5]deceitful; [6]intimidating the minds of scholars by magnifying difficulties; and [7]those who on account of their untractableness bear comparison to (*a*) marbles in a pot, (*b*) to a rough palmyra tree, (*c*) to a cotton holder, and (*d*) to a crooked cocoanut tree.

32. An immethodical teacher is compared to marbles in a pot, because marbles in a pot do not lie in order and regularity, but promiscuously and in confusion.

33. An inaccessible teacher is compared to a rough palmyra tree, on account of the difficulty of having access to its fruit, unless it drops it spontaneously.

34. அரிதிற் பெயக் கொண் டப்பொருள் தான் பிறர்க்
கெளிதி வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

35. பல்வகை உதவி வழிபடு பன்பின்.
அல்லோர்க் களிக்கும் அது முடத் தெங்கே.

36. ஈதல் இயல்பே இயம்புங் காலைக்:
காலமும், இடனும் வாலிதி னோக்கிச்;
சிறந்தழி இருந்து தன் தெய்வம் வாழ்த்தி;
உளைக்கப் படும் பொருள் உள்ளத் தமைத்து;
விளையான், வெகுளான், விரும்பி, முகமலர்ந்து;
கொள்வோன் கொள் வகை அறிந்தவன் உளங் கொளக்,
கோட்டமில் மனத்தி னூல் கொடுத்தல் என்ப.

37. [1]தன் மகன், [2]ஆசான் மகனே, [3]மன் மகன்,
[4]பொருண்ணி கொடுப்போன், [5]வழிபடு வோனே,
[6]உளை கோ ளாளற் குளைப்பது நூலே.

38. [1]அன்னம், ஆவே; [2]மன்னெடு, கிளியே;
[3]இல்லிக் குடம், ஆ டெருமை, நெய்யரி,
அன்னர் தலை, இடை, கடை மா ணுக்கர்.

39. [1]களி, [2]மடி, [3]மானி, [4]காமி, [5]கள்வன்,
[6]பிணியன், [7]ஏழை, [8]பிணக்கன், [9]சினத்தன்,
[10]துயில்வோன், [11]மந்தன், [12]தொன்னூற் கஞ்சித்
தடுமா றுளத்தன், [13]தறுகணன், [14]பாவி,
[15]படிறன், இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

34. A half-instructed teacher is compared to a cotton holder, or tinder-box, which receives through its small aperture little by little with great difficulty, and then dispenses little by little with greater difficulty.

35. A neglectful teacher is compared to a recumbent cocoanut-tree which leans over and drops its fruit into a stranger's ground, and deprives the owner of the fruit.

36. The method or way of teaching: in the first place suitable time and place must be selected; then, the teacher, occupying an elevated seat, must invoke his Deity; having the substance of his lectures thoroughly digested in his mind; and having a knowledge of the capacity of his scholar, he must impart instruction not in a hasty manner, nor in an angry tone, but willingly, cheerfully and ingenuously.

37. Persons who are to be taught: a teacher should impart instruction [1]to his own son; [2]to his teacher's son; [3]to the king's son; [4]to him who pays well; [5]to him who is likely to prove useful to himself; and [6]to the talented (promising).

38. There are three classes of scholars or students; the good, the middling and the bad: the good are compared to a swan, or a cow; the middling are compared to the ground, or a parrot; and the bad are compared to a pot full of holes, a goat, a buffalo, or the web of a cocoanut or palmyra tree.

39. Persons who should *not* be taught: a teacher should not impart instruction to [1]the drunkard; [2]the slothful; [3]the self-opinionated (falsely modest, supercilious); [4]the lascivious; [5]the thievish; [6]the sickly; [7]the indigent; [8]the surly (sulky); [9]the wrathful; [10]the sleepy; [11]the dull-headed; [12]the despairing; [13]the cruel; [14]the reprobate; [15]and those addicted to falsehood.

50325

40. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்:
[1]பொழுதொடு சென்று, [2]வழிபடல் முனியான்,
[3]குணத்தொடு பழகி, [4]அவன் குறிப் பிற் சார்ந்
திரு என இருந்து, சொல் எனச் சொல்லிப்,
[5]பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகிச்,
[6]சிக்கிரப் பாவையின் அத்தக வடங்கிச்
செவி வாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆகக்,
[7]கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்,
[8]போ எனப் போதல், என்மனார் புலவர்.

41. நூல் பயில் இயல்பே நுவலின்: [1]வழக்கறிதல்,
[2]பாடம் போற்றல், [3]கேட்டவை நினைத்தல்,
[4]ஆசாற் சார்ந்தவை அமைவரக் கேட்டல்,
[5]அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்,
[6]வினுதல், [7]வினையவை விடுத்தல், என்றிவை
கடனுக் கொளினே மடனனி இகக்கும்.

42. ஒரு குறி கேட்போன் இருகாற் கேட்பின்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

43. மூக்காற் கேட்பின் முறை அறிந் தொழுகும்.

44. ஆசான் உரைத்த தமைவரக் கொளினும்,
காற்கூ றல்லது பற்றலன் ஆகும்.

45. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை ஒருகால்,
செவ்வினின் உளாப்ப அவ்விரு காலும்,
[illegible] புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

40. The way to learn, or the duties of a scholar towards his teacher are: [1]early attendance; [2]respectful obedience; [3]conformity with the teacher's disposition; [4]attention to injunctions by word of mouth or sign, to sit, to rise, &c., to read, to stop &c.; [5]thirsting for knowledge, having a love for learning; [6]in the act of receiving instruction, sitting immoveable as a statue, making his ear and mind serve the purposes of mouth and stomach (to take in knowledge), desiring to hear again and again what was once said; [7]and retaining in memory the substance of what was imparted; [8]and then rising to go (home) when ordered to do so: these are the injunctions of the learned.

41. Method of study: [1]strenuous exertions are to be put forth by the scholar in the attainment of both the colloquial and the classical parts of the language; [2]constantly revising and reflecting; [3]and digesting what has been learnt; [4]and in case of forgetfulness, having recourse to his teacher to have all difficulties and doubts fully explained; [5]cultivating the acquaintance of all well-educated persons; [6]proposing questions to them for removing of doubts; and [7]answering their questions proposed to him for solution: by the observance of these laws ignorance will vanish.

42. He who has studied a work once and has gone over it (carefully) a second time, will overcome difficulties and understand it better.

43. If he has revised a work three times, he will master it, having the teacher's instructions indelibly fixed in his mind.

44. Though he has fully digested all the instructions of a teacher he will only have attained to one fourth part of perfection.

45. One fourth more of perfection is obtained by associating with learned fellow-students, and the other half by imparting instructions to others in private, and by speaking (lecturing in public): this makes the accomplished scholar.

46. அழலி னீங்கான் அணுகான் அஞ்சி,
கிழலி னீங்கான், நிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழி பாடே.

II. சிறப்புப்பாயிரம்.

47. [1]ஆக்கியோன் பெயரே, [2]வழியே, [3]எல்லை,
[4]நூற் பெயர், [5]யாப்பே, [6]அதலிய பொருளே,
[7]கேட்போர், [8]பயனே டாய்,என் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

48. [1]காலங், [2]களனே, [3]காரணம், என்றிம்
மூவகை வற்றி, மொழிகரும் உளரே.

49. [1]முதனூல், [2]கருத்தன், [3]அளவு, [4]மிகுதி,
[5]பொருள், [6]செய் வித்தோன், [7]தன்மை முத னிமித்தினும்,
[8]இடு குறி யானு நூற் கெய்தும் பெயரே.

50. [1]தொகுத்தல், [2]விரித்தல், [3]தொகை விரி, [4]மொழி பெயர்ப்
பென்னக் கரு நூல் யாப் பீர் இரண் டென்ப.

46. The respect due from a scholar to his teacher should be like that of one, who, wishing to warm himself, neither ventures too near the fire nor recedes too far from it (avoiding being burnt or freezed); always observing due decorum towards his teacher, and adhering to him as the shadow adheres to the substance.

II. PARTICULAR INTRODUCTION.

47. A Particular Introduction, or Preface, should treat on the eight following subjects: [1]the name of the author; [2]the origin of the work; [3]the country in which itis used; [4]the name of the work; [5]its merits and the position it holds in the list of approved works; [6]the subjects of which it treats; [7]students qualified to study it; [8]advantages derived to the students from its perusal; and

48. In addition to the foregoing subjects the following three may be added (to complete a particular Introduction) viz. [9]the time in which the work was written; [10]the assembly before which it was read, and by whom it was sanctioned; and [11]the motive which led to its being published.

49. A work may be named from any one of the following particulars: [1]from the denomination of its primary works; [2]from the name of the author; [3]from the character of the metre in which it is written; [4]from excess [5]from its subject; [6]from the name of its patron; [7]from its nature or character; [8]or any arbitrary name may be given at the author's option.

50. There are four ways in which a work may be composed: [1]by condensing what is already too profuse (abridgement); [2]by enlarging what is already too condensed (paraphrase); [3]by a union of both these; and [4]by translation (reproduction).

51. [1]தன் ஆ சிரியன், [2]தன் னெடு கற்ரோன்,
[3]தன் மா ணாக்கன், [4]தகும் உரை காரன், என்
றின்னோர் பாயிரம் இயம்புதல் கடனே.

52. தோன்ரு தோற்றித், துறை பல முடிப்பினும்
தான் தற் புகழ்தல் தகுதி அன்றே.

53. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்,
தன்னுடை ஆற்றல் உணராார் இடையினும்,
மன்னிய அவை இடை வெல்லுறு பொழுதினும்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்,
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும் புல வோர்க்கே.

54. ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே.

55. மாடக்குச் சித்திரமும் மா நகர்க்குக் கோபுரமும்,
ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போல்-நாடி முன்
ஐந்நாயாகின்ற அணிந்நாலையை எந்நூற்கும்
பெய்நாயா வைத்தார் பெரிது. (வெண்பா.)

51. The fit persons to write a Preface are: [1]the author's own teacher; [2]his fellow-student; [3]one of his own pupils; or [4]a fit commentator.

52. (The reason why an author should not write a Preface to his own work is, because) it is unbecoming in an author to praise himself, though he may be learned in all the sciences and be able to expatiate largely on them.

53. But there are exceptions to the above rule: an author may be allowed to praise himself in an address to the king for support (in which he shows forth the benefits he has been the means of conferring upon mankind); before those who are not acquainted with him and are not aware of his worth; when defending himself before a college of literati, who, on account of his productions, are antagonistic to him; and when challenged and railed at by a contemporary author.

54. Although a work may contain a thousand beauties or ramifications, without a Preface it is not classical (it is incomplete).

55. As painting to a stately edifice, as turrets to a great city, and as jewels to a fair damsel, so is a Preface (an ornament) to a work.

BOMBAY BRANCH OF THE ASIATIC SOCIETY

APPENDIX I.

THE NUMBERS REFER TO THE SUTRAS.

6. The Hindus attribute the origin of language and letters to the Deity.

8. The arrangement of classical works into three kinds is compared to the connection that exists between father, son and son-in-law; the three kind of sacred books are compared to the *Vedas*, the *Vedanta* and the *Advaita*.

9. This is similar to what the learned Dr. Bentley said in reference to an eminent Divine: "The most excellent Bishop Pearson, the very dust of whose writings is gold."

10. In the *Kural* the first three only are treated of, the last is said to have been omitted as a subject which could neither be conceived nor explained. That is wisely left to a higher source,—a *Revelation* from God.

11. Simplicity is beauty of style in English. Native authors who wrote in poetry, and not in prose, sought refinement.

14. "ஒத்தினமுடித்தல் and தக்கினமுடித்தல் are one and the same. "*Yukti*, (meaning connection) is the art which a scientific or literary author employs in treating his subject—such as the general plan, divisions, sub-divisions, mode of discussion, examples, quoting authorities, showing how the sentiments of others agree with, or differ from his own, &c." *Winslow's Dictionary*. The *yuktis* are so many that they cannot be adequately rendered.

15. *Tantrayukti* means rules referring to established schemes or methods. *Yuktis* are considered essentials in criticism and are frequently referred to in the *Nannul*, though some of them, to a European, may appear to be puerile and scholastic nonsense.

18. The *Sutras* are written in the kind of verse called ஆசிரியப்பா, or அகவல், of which there are four kinds. The *Nannul Sutras* are written in the kind called நிலமண்டில ஆசிரியப்பா. A few of the *Sutras*, however, are written in the verse called கலிவெண்பா. (9,24,25,55.)

19. These figures are not unworthy of notice. The first shows the connection that exists between one rule and another, and the flow of ideas in an unbroken series. The second shows how a rule is connected with previous and subsequent rules. The third shows the connection of rules far apart from one another. The fourth shows the rapidity of the mind in the association of ideas.

20. These are sometimes reduced to two, the analytic and synthetic, having a reference to the context.

24. *Páttu*, poetry, is derived from *pa*, the web or warp of a weaver; *pávu* is yarn.

Poem is from ποιειν to make, as செய்யுள் *seyul* is from செய் *sey*, to make.

26. Aristotle says that a Teacher or Rhetorician must possess three things: 1. φρονησις, prudence, or common sense, 2. ἀρετή, virtue, or good principle, and 3. εὔνοια, good will towards others, or having their interests at heart.

32. "A close reasoner and a good writer in general may be known by the pertinent use of connectives. In modern books, for the most part, the sentences in a page have the same connection with each other as marbles in a bag; they touch without adhering." (*Coleridge*).

34. The cotton holder is made of the seed of the Palmyra tree, or a cocoanut shell bored and cleared of the kernel.

35. A perfectly straight cocoanut-tree is seldom seen. In the *Mudurei*, a popular school book, the cocoanut-tree is given as an example expressive of gratitude:

"தனது வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத் தலையாலே தான்தருதலால்." "The fine and well grown cocoanut-tree returns from its head (top) the water it drank by its feet (roots)."

Tiruvalluvar says:

"நுண்ணிதுநூல் பலகற்பினு மற்றுந் தன்
உண்மை யறிவே மிகும்." *i. e.*

"Although one may have acquired various and profound learning, one's natural disposition will overcome one's knowledge;" *i. e.* the results of one's acts in a former birth will so pursue him in this life, that whatever his acquirements may be he will naturally be a fool. Ellis remarks that "this passage assigns more directly for the fact *why great scholars are great blockheads*, a fact which would puzzle the philosophers of Europe who do not believe in metempsychosis."

38. The swan is supposed to possess the wonderful property of extracting the milk from the water when both are mixed together, so the good scholar discerns and chooses the good and rejects the bad. The cow feeds and ruminates, so also the good scholar meditates and digests his lessons. The ground or soil yields only in proportion to the labour and cultivation bestowed upon it, so the middling scholar will not naturally acquire more than what is actually imparted to him; and he is also like a parrot, which can, without understanding, only repeat what has been taught it. The bad scholar is compared to a pot full of holes, as he receives in one ear what he lets out by the other. As a goat, which instead of remaining and feeding in one place, roams about from field to field, so a bad scholar goes from one teacher to another, from one subject to another, ever dissatisfied, never attaining much. As the buffalo which stirs up the mud of the tank into which it goes, so a bad scholar causes confusion and trouble to the teacher. As the web which lets the good qualities of a liquor run through and retains the refuse, so a bad scholar forgetting all that is useful retains in his memory only that which is useless.

"The Saviour, in the parable of the sower, divides the hearers of the words of wisdom into four classes, so the Jewish doctors likened the best to a sponge that drinks in all that it receives, and again expresses it for others; the worst to a strainer which allows all the good wine to pass through, and retains only whatever of dregs is worthless and of no account; or to a sieve that lets through the fine flour and retains only the bran." Trench, on the Parables.

Coleridge divided modern readers into four classes: 1. "Sponges, who absorb all they read and return it nearly in the same state only a little dirtied; 2. Sand-glasses, who retain nothing and are content to get through a book for the sake of getting through the time; 3. Strainbags, who retain merely the dregs of what they read; 4. Mogul diamonds, equally rare and valuable, who profit by what they read and enable others to profit by it also."

The *Náladyár* has a fine stanza on learning, in which the myth of the swan is introduced for scholars to imitate:

கல்வி கரையில கற்பவர் நாள்சில
மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல—தெள்ளிதின்
ஆராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழிப்
பாலுண் குருகில் தெரிந்து. i. e.

"Learning has no bounds; the learner's days are few; would they calmly reflect, diseases are many: let them (therefore) discerningly investigate and make themselves acquainted with those things which are essential, making a good choice, like the bird which drinks the milk, and leaves the water."

The first line of this stanza is expressed in a similar saying of Hippocrates, the Greek father of medicine: Ὁ βιος βραχυς, η δε τεχνη μακρυ. "Life is short, but art is long."

45. "Reading maketh a full man, conference a ready man, and writing an exact man." *Bacon's Essays.*

49. Example: 1. பாரதம் *the Bhârata*; 2. தொல்காப்பியம் *Tolkápiam* (a grammar); 3. நாலடியார் *Náladyár*; 4. களவியல் On illicit intercourse; 5. அகப்பொருள் On mental delectation; 6. சதகாண்டம் *Sáthavâganam*; 7. நன்னூல் *Nannul*; 8. கலைக்கோட்டுத்தண்டு *Kalaikotuthandu.*

APPENDIX II.

Grammatical and Rhetorical Terms occurring in the *Nannul* with the principal *Sutras*, translated, explained, and examples given.

இலக்கணம், Sánskrit *Lakshana* (from *laksh*, to see, mark, denote, define), in Tamil means elegance, philology, the Institutes of Grammar. (The Sánskrit word for Grammar is *Vyákaranam*). The Tamil *Ilakkanam* is divided into five parts; viz, 1. எழுத்து, letters (Orthography), 2. சொல், words (Etymology), 3. பொருள், subject matter, 4. யாப்பு, poetry, and 5. அணி, rhetoric.

இலக்கியம், Sánskrit *Lakshya* marked, defined, described; example, illustration; knowledge. *Ilakkiyam* in Tamil denotes classical writings, according to grammatical rules. 2, *Sanskrita* (made perfect) expresses the same idea; and *Grandha* from *Grandh*, dispose, arrange, string or tie together, is the same as the Tamil word *Nul*, from which *Nannul*, a good or approved work, *Belles Lettres*.

All the *Dravidian* dialects adopt the Sanskrit *Bhásha* (from *bhâ* to shine), பாஷை, for language, (*lingua* tongue). The synonym in Tamil is மொழி moli, in Telugu *mátta*, in Canarese *máttu*. So the Sanskrit *Vidyá*, வித்தை learning, education, is adopted in all the Vernaculars. கல்வி is Tamil from கல் to learn. பாடம் a lesson, from படி to read, is from the Sanskrit *pátha*.

Language is the vocal or written expression of thought and emotion. "மனவன்கண்டது முதல்நூலாகும்," God, the giver of every good and every perfect gift, gave man language just as He gave him reason. Reason as well as language are denominated by one and the same word in Greek, *logos*. λογος (from λεγω to say, to speak, to utter) in Liddell and Scott's Greek Lexicon, is defined to be (*a*) the word or outward form by which the inward thought is expressed and made known; and (*b*) the inward thought or reason itself; so that *logos*

comprehends both the Latin *ratio* and *oratio* (அறிவு, உறுப்பு, உரை, உணர்கிறது). "Grammar is the logic of speech even as logic is the grammar of reason; for what is man's word but his reason coming forth, so that it may behold itself." Trench, on the Study of Words.

எழுத்து, letter, *aksharam*, character.

"மொழிமுதற் காரணமாம் அணுத்திரளொலி
எழுத்தது முதல், சார்பென இருவகைத்தே." (58)

"Letters, the first principles or component parts of words, are articulate sounds, produced by numerous atomic particles of air emitted from the lungs; which letters are of two kinds, primary and dependent."

ஒலிவடிவு expresses the articulate *sound*, and வரிவடிவு the *form*, or shape of the letter.

"எண், பெயர், முறை, பிறப்புருவம்மாத்திரை
முதலீறிடைநிலை, போலி, யென்ற
பதம்; புணர்பெனப் பன்னிருபாற்றதுவே." (57)

"In connection with letters twelve particulars are to be considered, viz., number, name, order, origin, form, quantity, initials, finals, medials, and substitutes; together with words and their combinations."

Letters are divided into உயிர் vowels, மெய் consonants, and உயிர்மெய் vowel consonants;—into முதல் initial, இடை medial, and கடை final; —into குறில் short, நெடில் long, சுட்டு demonstrative, and வினா interrogative; and into வல் hard, மெல் soft, and இடை medial;—and into இனம் relative, சார்பு dependent; and into போலி substituted letters (as அப்பா for ஐயா, அகன் for அகம்).

The Tamil alphabet consists of 12 vowels and 18 consonants, in all 30 letters.

Letters peculiar to the Tamil language are ற, ழ and ன; and letters borrowed from the Sanskrit are ஜ j, ஸ s, ஷ sh, ஹ h, and க்ஷ ksha. The letters �gga, and ஬ *b*, ought also to have been added.

பதம், word, *term*, speech.

"எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருள்தரில்
பதமாம், அது பகாப்பதம் பகுபதமென
இருபாலாகி இயலுமென்ப." (128)

"When letters individually or conjointly express a meaning, they become words; which words are of two kinds, indivisible and divisible (primative and derivative, simple and compound)."

"A word is the spoken sign of a conception or idea, an articulate and significant sound."

"பருப்பால் பயனற்றிருதியால்
மூன்னேழென்றுய் முடிக்தியல்கின்ற
பெயர், வினை, இடை, உரிகான்கும் பகாப்பதம்." (131)

"Indivisible words are either nouns, verbs, particles, or qualifying words (as adjectives and adverbs), which have been arbitrarily set apart from time immemorial, and cannot be divided or analysed, except, into unmeaning sounds or syllables."

Ex. Nouns: நிலம் earth, நீர் water, நெருப்பு fire, காற்று wind. Verbs: நட walk, வா come, உண் eat. Particles: மன் much, கொல் doubt, போல் like, மற்று other. Qualifying words: உறு abundant, கழி plenty, அழகு beautiful.

It is the theory of some that all words, even particles, are derived from some roots which have some meaning.

Beschi calls பகுபதம் appellative nouns, and பகாப்பதம் proper nouns.

There are also four parts of speech in Sanskrit, viz. *náman, kriya, upasarga,* and *nipáta.*

குணப்பெயர் is an abstract noun, as சிறுமை littleness; குணிப்பெயர் is a concrete noun, as சிறியன், a little man; வினைக்குறிப்புப்பெயர் is a symbolic noun, as சிறியோன், one who is a little man.

"[1]பொருள், [2]இடம், [3]காலம், [4]சினை, [5]குணம், [6]தொழிலின்
வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகுபதமே." (132)

"Divisible words are nouns or names of [1]substance, [2]place, [3]time, [4]part, [5]quality and [6]action; as well as verbs denoting time:" these are called பொதுவிடம், common places.

Ex. Nouns: 1. பொன்னன் possessor of gold (Dives), 2. அகத்தன் one that dwells in a family, 3. ஆதிரையன் one born under the sixth constellation, 4. கண்ணன் one who has eyes 5. கரியன் a black man, 6 ஊணன் an eater (a glutton).

Verbs: நடந்தான், நடக்கின்றான், நடப்பான், he walked, he walks, he will walk; நடந்த, நடக்கின்ற, நடக்கும், who walked, who is

walking, who will walk; நடந்து, நடக்க, நடக்கின், walking, to walk, if he walk; நடந்திலன், நடக்கின்றிலன், நடவான், he did not walk, he does not walk, he will not walk; நடவாத, not walking; நடவாமல், not having walked.

"பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை
சந்தி, விகாரம், ஆறினும் ஏற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப்பதங்களும்." (133)

"All divisible words are formed by the thoughtful combination of one or more of the six following parts, viz., the root or prefix, the termination or affix, medial particle (indicating time), increment, adjunct or connective, permutation or euphonic modification."

Ex. கூனி, கூன் root, இ fem. affix.

உண்டான், உண் + ட் particle past time + ஆன் mas. affix.
உண்டனன், உண் + ட் + அன் increment + அன் affix.
பிடித்தனன், பிடி + த் + த் permutation + அன் + அன்.
நடந்தனன், நட + த் + த், ந் euphonic modification of த், + அன் + அன்.

Formation of Words: roots are generally the infinitive or the imperative of the verb. (1) Some roots do not undergo any change but are the same in the verb and in the substantive, as மறை secret (the *Veda*), from மறை to conceal; கனி fruit, from கனி to ripen. (2) Some substantives are formed by internally changing, or by lengthening the radical vowel, as நாடு an agricultural country, from நடு to plant, வீடு emancipation (heavenly bliss), from விடு to renounce, கேடு ruin, from கெடு to perish. (3) Some substantives are formed by doubling the final consonant of the root, as மாற்று a change, from மாறு to change, பாட்டு a song, from பாடு to sing, ஊற்று a fountain, from ஊறு to spring. (4) Some words are formed by taking an affix to the root, as செய்யுள் a poem, from செய் to make, போலி likeness, from போல் to be like, அகலம் breadth, from அகல் to spread.

Substantives are also formed from adjectives by taking an affix, as பெருமை greatness, from பெரு great, அருமை difficulty, from அரு difficult, புதுமை novelty, from புது new.

சொல், word, vocable; there are sixteen synonyms for சொல்:—

"[1]மாற்றம், [2]றுவற்சி, [3]செப்பு, [4]உரை, [5]கரை, [6]கொடி,
[7]இசை, [8]கூற்று, [9]புகறல், [10]மொழி, [11]இளவி, [12]விளம்பறை,
[13]பாட்டு, [14]பகர்ச்சி, [15]இயம்பல், [16]சொல்லே."

The *Saluragurádi* gives more than double this number. In Sanskrit the principal words to express vocables are *sabda, padam, váchakam, vákiyam, várttá, váni.* All these expressions could be brought in English either under *word (சொல்)* which is the generic expression for thought and feeling, or under *term (பதம்)* which expresses technical usage, as Nouns, Verbs, &c.

[1]ஒருமொழி [2]தொடர்மொழி [3]பொதுமொழி யென்ற
[4]இருதிணை [5]ஐம்பால் பொருந்தும் தன்மையும்
[6]மூவகைஇடத்தும் [7]வழக்கொடு [8]செய்யுளின்
[9]வெளிப்படை [10]குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே. (259)

A word is [1]single or univocal, [2]compound or constructive, [3]ambiguous or equivocal, [4]of high or low caste, *i. e.* personal (rational) or impersonal, [5]having reference to gender, number and [6]person, and connected with [7]prose (colloquial) [8]or poetry (classical), and being either [9]plain or [10]figurative.

Ex. 1. நிலம், land, நட, walk.

2. நிலங்கடந்தான், he walked over the ground.

3. தாமரை, a rope, a flower, &c.

4. மக்கள், தேவர், நரகர், உயர்திணை, men, gods, and demons are high caste, மற்றுயிருள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை, all others, animate and inanimate, are low caste.

5. ஆண், அவன், he, mas. sing. பெண், அவள், she, fem. sing. அவர்கள் they, பலர் mas. or fem. pl. அது, it, ஒன்றன் neut. sing. அவை they, பலவின், neut. pl, Epicene nouns are common to both genders, as மக்கள் children, ஊமை dumb.

6. தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூவிடமே, the three persons, are the first, second, and third, *i. e.* the person speaking, the person spoken to, and the person spoken of, as நான் I, நீ thou, அவன், அவள், அது, he, she, it; and the plurals நாங்கள் we, நீங்கள், you, and அவர்கள், அவை, they.

7. [1]இலக்கணமுடைய [2]நிலக்கணப்போலி,
[3]மரூஉ, என்றிரண்டும் மூவகை இயல்பும்;
[4]இடக்கர் அடக்கல் [5]மங்கலம் [6]குழூஉக்குறி,
எனு, முத்தகுதியோ டாறும் வழக்கியல். (267)

Prose (common or colloquial usage) has to deal with : [1]pure or natural words, [2]inverted words, [3]contracted (coined or authorized) words, [4]symbolic expressions used to avoid vulgar or indecent terms, [5]euphonic or auspicious expressions, and [6]conventional or technical terms.

Ex. 1. நிலம் land, நீர், water, நீ fire, are pure words.

2. புறநகர் for நகர்புறம் outside the city, inverted word.

3. மலாடு for மலையமாநாடு, Malayalam, contracted word.

4. கால்கழீஇ, cleaning one's-self, symbolic word.

5. துஞ்சினார் for செத்தார், he sleeps, for he died, euphemism.

6. பசி used by goldsmiths for பொன் gold, technical word.

இயற்சொல் are univocal words, as மண் earth, பொன், gold.

திரிசொல் are equivocal or synonymous words, as இன்சொ, சுகம், தத்தை, all to express a parrot.

திசைச்சொல், provincial words. Ex. In the South they say பெற்றம் for பசு a cow.

வடசொல், Northern or Sanskrit words are (1) *Tatsama*, unaltered words, as காரணம், காரியம், and (2) *Tadbhava*, altered words, as அரசன் for ராஜா. It is better to write Sanskrit words as they are pronounced, as பாஷை, and not the pedantic பாடை, for language.

English words are now very commonly used, as ஸார் சாரட்டிமேல் ஏறிக்கொண்டு, கோர்ட்டுக்குப்போய், லாயரைக்கண்டு பேசி, என் கேசை அவரிடத்தில் ஒப்புவித்து, ஜட்ஜுக்கு அப்பீல் பண்ணும்படிக் கேட்டுக்கொண்டு, பாப்பம் ரோட்டு வழியாய் வந்து, ஷாப்புக்குப் போய், உடம்பு கொஞ்சம் சீக்கு ஆயிருக்கிறபடியால் ஒரு புட்டி பிராந்தி வாங்கிக்கொண்டு, வீடுவந்துசேர்ந்தேன், This mixture is called மணிப்பிரவாளம்.

பெயர், Noun, name, substantive.

[1]இடுகுறி [2]காரண [3]மரபோ [4]டாக்கம்
[5]தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்ற,
[6]வேற்றுமைக்கிடனாய்த் [7]திணை [8]பால் [9]இடந்தொன்று
ஏற்பவும் பொதுவுமாவன பெயரே. (275)

A noun is either, [1]primitive or [2]derivative, [3]of established or [4]fanciful usage, [5]without indicating time, [6]but being connected with eight case terminations, [7]caste, [8]gender, and [9]person.

Ex. 1. மரம், a tree; 2. பறவை, a bird (from பற to fly); 3. முட்டை, a fanciful name for *Subramanyan*; *&c.* 4. பொன்னன், a man's name.

5. Nouns are also divided into *(a)* இடுகுறிப்பொது primitive generic name, as மரம் a tree. *(b)* இடுகுறிச் சிறப்பு primitive specific name, as பனை a palmyra, *(c)* காரணப்பொது derivative generic name, as அணி ornament, *(d)* derivative specific name, as முடி a crown.

Pronouns in Tamil are classed as nouns. They may be called பிரதிப்பெயர் or பெயர்ச்சுட்டு. In நாம் and நாங்கள், we, there is a difference in usage; நாம் implies yourself and the person or persons to whom you speak; but நாங்கள் excludes the latter, as நாம் பாவிகள் I and you are sinners, நாங்கள் பாவிகள் I and my equals are sinners, not you.—நாம், நாங்கள், தாம், தாங்கள் are used as honorifics.

(a) personal, இடப்பிரதி, or சுட்டு, as நான் I, நீ thou, அவன் he. &c.

(b) possessive, உடைமை, as என்னுடைய, my, mine, உன்னுடைய thy, thine. &c.

(c) demonstrative, குறிப்பு, as அவன், இவன், அந்த, இந்த, he, that, this.

(d) distributive, பிரிவு, as எவரும் or எவரெவரும், every, any one.

(e) interrogative, வினா, எவன், யாது, who? which?

(f) relative, சம்பந்தப் பிரதிப்பெயர். The Tamil has no relative; the பெயரெச்சம் or relative participle is used instead, as வந்த மனிதன், the man who came.

(g) indefinite, சுட்டாப்பிரதி, as யாரேனும், எதுவாவது, any one, any thing.

(h) reciprocal, முடக்குடைப்பிரதி, as தன், தான், தம், தாம். himself, itself, themselves.

(i) adjective, பண்பு (See உரி.)

ஆகுபெயர், figurative words, or tropes.

பொருள் முதலா லேது அளவை சொல் தானி
கருவி காரியம் கருத்தன் ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரால் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகுபெயரே. (290.)

Figurative words are formed from words connected with the six common-places, measurement or numbering, the container for the thing contained, cause for the effect, effect for cause, the work for the author, the author for the work, &c,—the name of one thing being put for another on account of a supposed resemblance between the two things. Ex;

1. பொருளாகு பெயர். Synecdoche, the whole for the part, as தாமரை புனையும், the lotus tree, for the flower.

2. இட. ,, Metonymy, the container for the thing contained, as அகமகிழ்ந்து, the internal place, for the mind.

3. கால. ,, Metonymy, the time put for the production of the time, as காறுத்தது, the black cloud, for the dark paddy.

4. சினை. ,, Synecdoche, the part for the whole, as வெற்றிலை கட்டான், the beetle leaf, for the plant.

5. குண. ,, Metonymy, the sign or symbol for the thing, as நீலஞ்சூடினள், she was adorned with blue, i, e, with blue flowers, &c.

6. தொழில். ,, Metonymy, the quality for the object, as வற்றலுண்டான், he ate the preserve.

7. எண்ணல். ,, Synecdoche, the instrument for the result, as துலாக்கோல், a pair of scales.

8. சொல். ,, Synecdoche, a part for the whole, as இந்நூலுக்குரை செய்தான், word, put for commentary.

9. தானி. ,, Synecdoche, as விளக்குமுறிந்தது, the light is broken, for the lamp.

10. கருவி. ,, Metonymy, effect for cause, as திருவாசகம், the Scriptures i. e. the Bible &c.

11. காரியம். ,, The cause for the effect, as இந்நூல் அலங்காரம், this work is Rhetoric, i. e. treats on Embellishment.

12. கருத்தா. ,, Metonymy, the author put for his works, as இந்நூல் திருவள்ளுவர் *Tiruvalluvar*, for the Kural. "They have Moses and the prophets."

13. உவமை, or உருவகம் Metaphor, comparison, as காளைவந்தான், the bull-hearted came; so also, light is put for knowledge, and darkness for ignorance.—உவமை is also an allegory, or parable.

Personification is பாவருபம், "as the mountains sang together" "கல்லும் புல்லுங் கண்டுருகப் பெண்கனி கின்றன்." The maid stood looking so sweetly, that the very herbage and rocks would have melted, had they beheld her.

Antonomasia, individual for the species, as, அவன் குபேரன், he is a *Guberan* i. e. rich. He is a Solomon, i. e. learned.

Hyperbole, exaggeration, அதிசயம், as, "swift as the wind." The following is an example, in low tamil poetry :

"என்னுடை சின்னாங்கம்
உனக்காழுத கண்ணீரு
வீராணத்து எரிரெம்பி
வெள்ளிமலை மீச்சாச்சே."

The following from Lee, an English dramatic poet, quoted in Blair's Lectures, is still more exaggerated.

—"I found her on the floor.
In all the storm of grief, yet beautiful ;
Pouring forth tears at such a lavish rate,
That were the world on fire, they might have drowned,
The wrath of Heaven, and quenched the mighty ruin."

Irony, குறிப்பு, குத்திரம், contrary to what is meant, as, பல் சான் றீரே, பல் சான்றீரே. O men of knowledge! O men of knowledge! i. e. O ye fools!

வேற்றுமை, difference, distinction, means declension. *vibhakti*, in Sanskrit. There are eight வேற்றுமை உருபுகள், terminations.

"1பெயரே 2ஐ, 3ஆல், 4கு, 5இன், 6அது, 7கண்.
8விளியென்றாகும் அவற்றின் பெயர் முறை." (S. 292.)

The first case is nominative, the second is objective or accusative, the third is instrumental ablative, the fourth is dative, the fifth is ablative of separation, the sixth is genitive, or possessive, the seventh is ablative of place, the eighth is vocative. To these may be added the oblique case இன், and the social ablative ஓடு, ஓடி, உடன்.

Though Tamil has only one form of declension, as the flexional terminations do not vary, yet we can distinguish two kinds, the *weak form*, or those nouns which do not undergo any internal change, as கால், காலை, பலன், பலனை, &c; and the *strong form*, or those which do undergo certain changes as மரம், மரத்தை, காடு, காட்டை.

வினை. verb, தொழில், action.

1செய்பவன், 2கருவி, 3நிலம், 4செயல், 5காலம்
6செய்பொருள் ஆறுந் தருவது வினையே. (S. 320.)

A verb has the following six characteristics belonging to it, either expressed or understood; viz 1. the agent, subject or nominative, 2. the cause or instrument, 3. the place, 4 the action or attribute, 5. the time (tense,) and 6. the object

Ex. In வினைத்தான் the potter made: 1. குயவன் the potter, is the nom. 2. மண் earth, சக்கரம் wheel, the instruments, 3. இடம், the place, 4. வினைதல் made, the action, 5. இறந்தகாலம், past tense, 6. செப்பொருள் பாண, the pot, the object.

To verbs belong பகுதி root, விகுதி termination, முக்காலம் the three tenses, ஏவல் the imperative, வியங்கோள் the optative, எச்சம் the indefinite (participle), தொழிற்பெயர் the verbal noun, and எதிர் மறை the negative.

There is a strong, a weak, and a middle form of verbs, (conjugations). The strong form is indicated by ப் (சந்தி ப்) in the future, as அழிப்பேன், I will destroy; the weak form is indicated by வ் in the future, as செய்வேன், I will do. The middle form is indicated by ப் in the future, as தின்பேன், I will eat. The strong form generally represents the transitive, and the weak form the intransitive.

Verbs are divided into 1. தன்வினை active or intransitive, (called in Sanskrit *átmanepada)*, as நட walk; 2. பிறவினை neuter or transitive (called in Sanskrit *parasmaipada)*, as அடி strike; 3. செப்வினை, the active சிநேகிக்கிறேன், I love; 4. படுவினை, செயப்பாட்டு வினை the passive, as சிநேகிக்கப்படுகிறேன், I am loved, 5. தெரிநிலைவினை, indicative or declarative verb, opposed to குறிப்புவினை. 6. முற்றுவினை a finite verb; 7. எதிர்மறைவினை negative verb, as செய்யேன் I do not; உடன்பாட்டுவினை affirmative or indicative verb.

பிறவினை, causal verb, செய்விப்பேன் I will cause it to be done.
தணிவுவினை, determinate verb, as வந்துவிட்டான், he has come away
தற்பொருட்டுவினை, anxiliary verb, as I bought it, கொண்டேன்.
கூட்டுவினை, reduplicated verb, துடிதுடித்தான், he quivered.
ஏவல், imperative, in the singular is the root, as செய் do.
வியங்கோள், optative (all comprehension) is formed by adding க to the root, as கற்கசடற.

எச்சம், defective, participial, words are of two kinds:—

(a) பெயரெச்சம், relative or adjective participles, are added to nouns, as செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் மனுஷன், the man who did, who does, or will do.

(b) வினையெச்சம், verbal or adverbial participles (gerund), as செய்து having done, செய்ய to do, செய்தால் if he do, conditional, subjunctive.

தொழிற்பெயர், verbal nouns, formed from the roots and the participles, as சொல்லல், சொல்லுதல், சொல்லுகை, saying.

குறிப்புவினை, a symbolic verb, not having all the characteristics, excepting the first, the subject, (conjugated appellative), as பெரியன், a great man, கண்ணன், one possessing eyes,—when declined they are வினைக்குறிப்புப்பெயர், action intimating nouns, as பெரியேன், அடியேன், &c. இல், அல், அன்று, இன்று are வினைக்குறிப்புமுற்று. இல் negatives the existence, as இல்லாமல், without; அல் the quality, as அல்லாமல் besides; அன்று it is not, இன்று there is not.

வினைத்தொகை. An aorist form, as செய், for செய்த, செய்கிற, செய்யும்.

வினையாலணையும்பெயர், finite verbs used as appellatives, as செய்தேன், I who did, மலையேன் I who am a mountaineer.

உரிச்சொல். பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயராகி,
ஒருகுணம் பலகுணம் தழுவிப் பெயர்வின
ஒருவா செய்யுட் குரியன உரிச்சொல். (S. 412.)

"Qualifying words, viz. adjectives and adverbs, are words that stand immediately before a noun or verb, to denote some one or more properties or qualities that are seen in things and actions."

Ex. பெரு great is பெரிய, an adjective; சால much is வினையி, an adverb.

The *Nínnul* divides all qualities or attributes into four classes: S. 384.

I. The qualities of organized bodies, i. e. of spirit in connection with body are thirty two: 1. அறிவு knowledge, 2. அருள் kindness, 3. ஆசை desire, 4. அச்சம் fear 5. மாணம் modesty, 6. பிறை fortitude, 7. பொறை patience, 8. ஓர்ப்பு determination, 9. கடைப்பிடி retention, 10. மையல், confusion (delusion), 11. நினைவு thought, (memory) 12. வெறுப்பு aversion, 13. உவப்பு lust, 14. இரக்கம் mercy, 15. நாணம் shame, 16. வெகுளி anger, 17. தெளிவு boldness, 18. அழுக்காறு envy, 19. அன்பு love (affection), 20. எளிமை want (meekness), 21. ஏய்த்தல் langour, weariness, 22. துன்பம் affliction, (pain), 23. இன்பம் pleasure, 24. இளமை youth, 25. மூப்பு old age, 26. இகல் hatred, 27. வென்றி superiority (victory), 28. பொச்சாப்பு evil (badness), 29. ஊக்கம் perseverance, 30. மறம் cruelty (vice), 31. மதம் haughtiness (pride), and 32. மறவி forgetfulness.

II. The qualities of action of the embodied living principle are six; viz, 1. *துய்த்தல்* eating, 2. *துஞ்சல்* sleeping, 3. *தொழுதல்* adoring, 4. *அணிதல்* adorning, and 5. *உய்த்தல்* walking (motion). S. 453.

III. The qualities common to all bodies are six, viz,

1. *வடிவு* form (shape), as *சதுரம்* square, *நீளம்* length, *வட்டம்* circle, *கோணம்* angle, &c.
2. *அளவு* measure (quantity, number) as one, two, three.
3. *வண்ணம்* colour, as *வெண்மை* white, *செம்மை* red, *பொன்மை* gold (yellow), *கருமை* black, *பசுமை* green, &c.
4. *மணம்* smell, as *நற்கந்தம்* good smell, *துர்க்கந்தம்* bad smell.
5. *சுவை*, taste, as *கைப்பு* bitter, *புளிப்பு*, sour, *துவர்ப்பு* astringent, *உவர்ப்பு* saltness, *இத்திப்பு* sweetness, *உறைப்பு* acridness.
6. *ஊறு* sensation, as *வெம்மை* heat, *தண்மை* cold, *மென்மை* softness, *வன்மை* hardness, *திண்மை* heaviness, *நொய்மை* lightness, *சீர்மை* smoothness, and *சருச்சரை* roughness. (S. 454.)

IV. Qualities which spirits have with or without bodies are nine, viz.

1. *தோன்றல்* visibility, 2. *மறைதல்* concealment, 3. *வளர்தல்* increase, 4. *சுருங்கல்* decrease, 5. *நீங்கல்* removal (motion), 6. *அடைதல்* reception, 7. *நடுக்கல்* trembling, 8. *இசைத்தல்* connection, and 9. *ஈதல்* giving. (S. 455.)

Adjectives and Adverbs may be formed of all the above terms, by adding *ஆன உள்ள*, or *ஆகிய*. They are indeclinable. Adjectives have no comparative and superlative degrees as in English and Sanskrit, but they are formed by the use of the fourth or fifth case, as, *இதற்கு அது பெரிது, இதிலும் அது பெரிது*, that is greater than this, and by addition of *எல்லாம்*, as *எல்லாவற்றிலும் அது பெரிது*, that is greatest of all.

இடைச்சொல். Particles, or middle words, denoting adverbs, prepositions or rather post-positions and conjunctions. These are said to be of eight kinds, viz.,

1. *வேற்றுமையுருபுகள்*, forms of declension.
2. *வினையுருபுகள்*, forms of conjugation.
3. *சாரியை*, increments used in connecting the forms of declensions and conjugations with the roots, as *அ* in *செய்தது*.

4. உவமைச்சொல் expressing similarity, as போல, படி, &c.
5. தத்தம்பொருளைக் காட்டிய இடைச்சொற்கள் which in different connections have different meanings, as ஏ, உம், என, &c.
6. இசைநிறைக்கிற...used to lengthen the sound, as தெய்ய, ஓ.
7. அசைநிறைக்கிற...expletives used to fill up the metre, as அரோ, பற, &c.
8. குறிப்பிடைச்சொற்கள், sound-intimating or sound-imitating particles, as சலசலப்பு, the noise of water.

ஆ, ஓ, and ஏ are important particles:
as, அவன் ஆ = அவனா he? a question.
அவன் ஓ = அவனோ he indeed? a doubt.
அவன் ஏ = அவனே he surely! certainty.

There is no *Article* (a part of speech used in English before nouns to limit or define their application). *a* or *an* the indefinite article is expressed by the numeral adjective ஒரு, as a man, ஒரு மநுஷன்; and the definite article *the* may be expressed by using the objective case, as I saw the man, மநுஷனைக் கண்டேன்.

சொற்புணர்ச்சி or சொற்றொடர் is construction. Neither the *Nannul* nor the other Tamil Grammars treat of Syntax as a separate subject, but connect it with சொல்லதிகாரம் Etymology.

எழுவாய் (fr. எழு to rise and வாய் place, Sanskrit *Kartá* agent) expresses the subject or nominative, and பயன், meaning, result, expresses the attribute or predicate, as கொற்றன் வந்தான், Kottan came. செயப்படுபொருள் is the object, as கொற்றன் வீட்டைக்கட்டினான், Kottan built the house.

Words which depend upon or refer to the எழுவாய் or பயனிலை are called அடைமொழிகள், particles or qualifying words.

The attribute (adjective, or adverb) precedes the substantive, as நல்லமரம் a good tree, நன்றுச்செய்தான் he did (it) well.

The infinitive (வினையெச்சம்) precedes the governing verb, as இருக்கச்சொன்னான், He told to stop.

The similitude precedes that which is similar, and the comparative that which is compared, as சிங்கத்தைக்கு ஒப்பானவர், one who resembles a lion, இதினும் அது நல்லது, that is better than this.

The secondary clause precedes the primary one, as நீ நல்லவன் என்று சொன்னான், he said that you are good.

☞ The student should carefully observe these and similar instances of the structure of the two languages.

சந்தி, *Sandhi*, combination and permutation of letters, expresses the mode in which words undergo phonetic changes;—

or the transmutation which letters undergo, by reduplication, substitution, and elision, in the joining of words.

There are three *Sandhis*:

1. தோன்றல் (மிகல்) augmentation, as செய்யச்சொன்னான், he told him to do it.
2. திரிதல், transmutation, பாவஞ்செய்தான், he sinned.
3. கெடுதல், omission, as காதணி, an ear-jewel.

Sandhi is also called *Vikáram* (விகாரம்), and is opposed to இயல்புப்புணர்ச்சி, natural combination without changes, as பொன் மணி a golden bead. Poetical changes (licenses) are called செய்யுள் விகாரம், as எற்றை, for என் தந்தை, my father.

வடமொழிச்சந்தி, Sanskrit changes adopted in Tamil are:

1. தீர்க்கசந்தி, (lengthening) as பரம + ஆனந்தம் = பரமானந்தம், heavenly joy.
2. குணசந்தி, (quality) as ஞான + உபதேசம் = ஞானோபதேசம், the teaching of wisdom.
3. விருத்திசந்தி, (increase) as ஞான + ஐக்கியம் = ஞானைக்கியம், spiritual communion.
4. ஆதிவிருத்திசந்தி, (patronymic) as ஜானகி the daughter of ஜானகன்.

The necessity of the *Sandhis* in certain cases will be apparent from the following examples:

எந்நாடு..... means which country.
என்னாடு..... my country.
மனுஷர்க்கு ..... is dative plural of மனுஷன்,
மனுஷற்கு..... ..... is dative singular of மனுஷன்.
கன்றுக்கு... .... to a calf.
கண்ணுக்கு... ... ... to the eye.
மறுசொல்..... ..... another word.
மறுச்சொல்..... ... ... a stigma.
காக்கிறது..... ... . to watch.
கார்க்கிறது..... ..... to be pungent. [being Sanskrit.
ஞானதீட்சை..... ..... spiritual initiation, no reduplication,
ஞானத்தீர்வை..... spiritual judgment, one is Sanskrit the other is a Tamil word, hence a reduplication.

Such euphonic changes take place in all languages. For instance in Greek συν with γνώμη becomes συγγνώμη, εν with λαμπω becomes ελλαμπω. In Latin *in* with *rogo* becomes *irrogo*—*rego* makes in the perfect not *regsi* but *reksi*, contracted into *rexi*. In English the word *number* is formed of the Latin word *numerus*, which is compounded of *num* and *rus*, the *m* and *r* not forming a stable combination, an intervening sound *(b)* is inserted for the sake of euphony.

வேற்றுமைப்புணர்ச்சி, inflexional combination:

1. பொன்னுடையான், ஐ, for { பொன்னையுடையான், the possessor of gold.
2. கல்லெறிந்தான், ஆல், for { கல்லாலெறிந்தான், he struck with a stone.
3. சாத்தன்மகன், கு, for சாத்தனுக்கு மகன், Sátan's son.
4. மலைவீழ் அருவி, (இன்) for மலையின்வீழருவி, mountain stream.
5. மலையுச்சி, (அது) for மலையினது உச்சி, top of the mountain.
6. மலைகுகை, (கண்) for { மலையின்கண்குகை, cave in the mountain.

அல்வழிப்புணர்ச்சி, uninflexional combination:

விகைத்தொகை..... Ex. { கொல்யானை=கொன்ற, கொல்கின்ற, கொல்லும் யானை.
பண்புத்தொகை ..... ,, கருங்குதிரை.
உவமைத்தொகை..... ,, மதிமுகம்.
உம்மைத்தொகை ..... ,, சோசோழபாண்டியர்.
அன்மொழித்தொகை ..... ,, பொற்றொடி.
எழுவாய்த்தொடர்..... ,, கொற்றன்வந்தான்.
விளித்தொடர் ..... ,, சாத்தாவா.
பெயரெச்சம்..... ,, வந்தசாத்தன்.
வினையெச்சம்..... ,, வந்துபோனான்.
தெரிநிலைவினைமுற்று .... ,, வந்தான் சாத்தன்.
வினைக்குறிப்புமுற்று ..... ,, பெரியன் சாத்தன்.
இடைச்சொல் ..... ,, மற்றொன்று.
உரிச்சொல் ..... ,, நனிபேதை.
அடுக்கு..... ..... ,, பம்பு பம்பு.

தொகைநிலைத்தொடர், Ellipsis, *Samása*,

1. வேற்றுமைத்தொகை. ... { Ellipsis of the casal sign. *(Tatpurusha)* as பொன்கொடுத்தான் for பொன்னைக்கொடுத்தான், he gave gold.
2. வினை..... ..... { ,, of the verb without the sign of tense and person, as கொல்புலி for கொன்றபுலி, &c, the killing tiger.
3. குண or பண்பு... ... { ,, of the adjective sign *(Bahuvrihi)* as கருங்குவளை, for கருமையாகிய குவளை, the black lily.
4. உவமை... ... . { ,, of the sign of comparison as மதிமுகம் for மதிபோன்றமுகம், moon-faced.
5. உம்மை... ... . { ,, of conjunction. *(Dvandva)* as இராப்பகல் for இராவும்பகலும், night (and) day.
6. அன்மொழி... ... . { ,, of a word, the name, Metonymy, as பொற்றொடி for பொற்றொடியையுடையாள், the golden-bracelet-damsel.

வழு, solecism .nmatical errors:

1. திணை வழு,	solecism of class.	as அவன் வந்தது, for அவன் வந்தான்.
2. பால்.	,, ,,	gender.	as அவன் வந்தான், for அவன் வந்தான்.
3. இட.	,, ,,	person.	யான் வந்தான், for யான் வந்தேன்.
4. கால.	,, ,,	tense.	நாளை வந்தான், for வருவான்.
5. வின.	,, ,,	question.	கறக்கிற எருமை பாலோ சினையோ, is the milking buffalo in milk or with young: (This is called a *Bull* in English.)
6. விட.	,, ,,	answer.	கடம்பூருக்கு வழியாது? இடம் பூணி பென் ஆவின் கன்றன்று.
7. மரபு.	,, ,,	usage.	as இடையன் for யாளைப்பாகன்.

வழுவமைதி, allowed anomalies or deviations from grammatical rules, as a singular noun with a plural verb, and vice versa, as வெயிலெல்லாம் மறைத்தது மேகம், the clouds overshadowed all the sun-shine. இரண்டுகண்ணுஞ்சிவந்தது, the two eyes are reddened (blood-shot).

மரபு, established usage, propriety of speech:—

எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே, (S. 388.)

Marabu, idiomatic usage, is to speak of similar matter, with like expression, and in the same style, as the learned have all along spoken.

Ex. குதிரைக்குட்டி, a colt, பசுவின் கன்று, a calf, &c.

Dr. Campbell in his Rhetoric says: "Whatever modes of speech are authorized as good by the writings of a great number, if not the majority of celebrated authors, are of reputable usage."

The last *Sutram* in the *Nánnul*, applicable to the critical spirit and developments of modern times, is well worthy of being remembered.

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையினானே. (S. 462.)

To reject old and obsolete usage, and to adopt new and modern usage, is not an error; but a yielding to the necessity of times and circumstances.

"... All a Rhetorician's rules
But teach him how to name his tools."

Digitized with financial assistance from the

Government of Maharashtra

on 18 July, 2018